

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 21-013

Datum uitspraak: 24 maart 2022

In de zaak van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

gemachtigde: XXXXXX

beklaagde

en

1. De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

XXXXXX

gevestigd te XXXXXX

vertegenwoordigd door: XXXXXX

2. De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mr. D.F. Dokkum

klaagsters

Klaagsters zullen hierna verder worden aangeduid als "XXXXXX" (klaagster 1) en "Raad van Beheer" (klaagster 2).

1. Het verloop van de procedure

- De XXXXXX heeft op 13 september 2021 een klachtenformulier aan de Raad van Beheer toegezonden met diverse bijlagen.
- Bij een klachtenformulier d.d. 15 september 2021 heeft de XXXXXX deze klacht aangevuld.
- Bij brief van 16 september 2021 heeft de Raad van Beheer beklagde van deze klacht met betrekking tot overtreding van artikel 2.2. Verenigingsfokreglement en artikel VI.3 lid 2 Kynologisch Reglement op de hoogte gesteld.
- Bij brief van 7 oktober 2021 heeft beklagde haar verweerschrift met bijlagen ingediend bij de Raad van Beheer.
- Reactie XXXXXX per email d.d. 18 oktober 2021 op het verweer van beklagde.
- Op 23 november 2021 heeft de Raad van Beheer de klacht bij het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg (hierna te noemen "Tuchtcollege") aanhangig gemaakt en gevorderd deze zaak in behandeling te nemen.
- Bij aangetekende brief d.d. 25 januari 2022 heeft de secretaris van het Tuchtcollege de beklagde opgeroepen om ter zitting van 25 februari 2022 te verschijnen en is haar de gelegenheid geboden om een (aanvullend) verweerschrift in te dienen.
- Bij aangetekende brief d.d. 25 januari 2022 heeft de secretaris van het Tuchtcollege het bestuur van de XXXXXX uitgenodigd om bij de mondelinge behandeling aanwezig te zijn.
- Bij email van 14 februari 2022 heeft de gemachtigde van beklagde een aanvullend verweerschrift met bijlagen bij het Tuchtcollege ingediend.
- De XXXXXX is vertegenwoordigd door haar voorzitter, de voorzitter en een lid van de Fokadviescommissie ("FAC") alsmede oud waarnemend voorzitter en lid commissie die deze zaak behartigt, die daartoe een machtiging van hun handelingsbevoegdheid aan het Tuchtcollege hebben overhandigd en zich, na het verzoek van de voorzitter daartoe, hebben gelegitimeerd.
- Het onderzoek heeft plaatsgevonden op 25 februari 2022.
- Bij email van de heer XXXXXX, d.d. 2 maart 2022, 9.31 uur, is de door de voorzitter van het Tuchtcollege gevraagde aanvullende informatie van de XXXXXX ontvangen.
- Van hetgeen ter zitting is behandeld, heeft de secretaris aantekeningen gemaakt.
- Ten slotte is uitspraak gewezen.

2. De omschrijving van het verweten gedrag en het verweer

2.1 Verweten gedraging

Beklaagde wordt verweten dat zij als (destijds) lid van de rasvereniging XXXXXX met een hond – zijnde XXXXXX, NHSB XXXXXX, heeft gefokt terwijl dit op grond van artikel 2.2 van het Verenigingsfokreglement van de XXXXXX niet was toegestaan.

Het betrof een herhaalcombinatie van XXXXXX (NSHB XXXXXX) x XXXXXX (CLP XXXXXX):

	Dekdatum	Geboortedatum
Nest 1	14 maart 2019	12 mei 2019
Nest 2	25 november 2020	24 januari 2021

2.2 Het verweer

De reden waarom beklaagde voor de tweede keer dezelfde combinatie heeft gebruikt, is dat zij zich tot het uiterste heeft ingespannen om een hond te krijgen van dezelfde kwaliteit en met dezelfde perspectieven als het teefje uit het eerste nest van deze combinatie. Helaas is dit teefje verongelukt. Beklaagde geeft aan dat zij een reu met dezelfde meervoudige kwaliteit niet in Nederland kon vinden. In verband met de leeftijd van haar teef waren de mogelijkheden om deze voor de fokkerij in te zetten te beperkt om alles heel zorgvuldig tot in detail uit te zoeken. Met het oog op de leeftijd van deze teef (8½ jaar), bestond er nog maar één keer de mogelijkheid om een nestje met haar te fokken. De enige optie die voor beklaagde in de buurt kwam, was de vader van de reu van de eerste dekking te gebruiken. De informatie die beklaagde echter van de eigenaar van de reu ontving, was onduidelijk en vaag. Tevens was alleen dekking door middel van diepvriessperma mogelijk. Uiteindelijk was een herhalingsdekking voor haar het enige perspectief met het oog op de diversiteit van de genenpool. Uit het eerste nest van de herhaalcombinatie zijn zeven pups geboren. De reuen zijn in Nederland gebleven, de teven naar zijn naar het buitenland gegaan met uitzondering van de teef die beklaagde zelf heeft gehouden. Zoals gesteld, deze is inmiddels verongelukt. De pups zijn voornamelijk aan jagers en voorjagers verkocht. Geen enkele pup die uit de eerste combinatie is geboren (geboortedatum 12 mei 2019), wordt voor de fokkerij ingezet.

Naar aanleiding van het negatief fokadvies heeft beklaagde niet overwogen om met de rasvereniging in gesprek te gaan. Zij had nog niet zo lang daarvoor haar jonge teef door een ongeluk verloren en was nog zeer aangeslagen door dit verlies. Daarnaast keek beklaagde op dat moment naar de mogelijkheden die zij had om binnen de fokregels van de rasvereniging te blijven. In de jaren dat zij nu fokt, heeft beklaagde – voor zover dat mogelijk was - geprobeerd om een zo groot mogelijke genetische diversiteit in het ras te brengen. Beklaagde is niet bekend met de exacte aantallen honden in de genenpool. Wel weet zij dat de laatste 15 jaar deze genenpool behoorlijk uit één bepaalde lijn is aangevuld met afstamming van een heel regelmatig ingezette reu uit Tsjechië. Het gevolg daarvan is dat deze reu in ongeveer 60% van de stambomen voorkomt. Beklaagde wil zoveel mogelijk verwantschap voorkomen, omdat fokkers in toekomstige fokkerij anders in hun keuze vast komen te zitten en dat wil beklaagde niet.

Beklaagde verklaart dat zij als fokker verantwoordelijk en aansprakelijk is voor het resultaat van de dekkingen. De eerste keer dat zij de hierboven genoemde combinatie liet uitvoeren, was het resultaat een nest fijne, karaktervasten pups. Op basis van wat zij te weten kon komen, was de eerder gedane combinatie de beste combinatie vooral ook met het oog op de karakters die de pups hebben. Een herhaalcombinatie is op grond van het Verenigingsfokreglement uitgesloten, maar een fokker kan daar dispensatie voor aanvragen. Dit heeft beklaagde gedaan; echter op haar dispensatieverzoek kreeg zij een negatief antwoord van de FAC. Aanvankelijk belde de voorzitter van de FAC met de mededeling dat haar verzoek niet voldeed aan het Verenigingsfokreglement en ook de

schriftelijke reactie die later volgde, gaf geen heldere motivatie of reden waarom haar verzoek tot dispensatie was afgewezen. Naar mening van beklaagde was de onderbouwing van dit negatieve advies erg dun. Zeker, omdat bij de eerste dekking van de betreffende combinatie er wel toestemming is gegeven. De FAC was van mening dat er voor haar teef nog wel geschikte reuen waren en deze werden dan ook genoemd. Beklaagde geeft aan dat één van die reuen schotangst heeft, één andere reu kan naar verluidt niet natuurlijk dekken, - alleen via KI - en tot slot de derde reu had hoekingen die in het ras niet gewenst zijn. KI zou een mogelijkheid geweest zijn maar het slagingspercentage is gering. Op basis hiervan en de genenpool waren deze reuen voor de fokkerij van beklaagde niet interessant.

In haar verweerschrift van 7 oktober 2020 merkt beklaagde op dat zij het vreemd vindt dat de klacht door de heer XXXXXX namens het bestuur en de FAC is ingediend. Tijdens de ALV van 14 april 2019 was de heer XXXXXX immers per direct als voorzitter afgetreden. De gemachtigde van beklaagde merkt nog op dat op de beide klachtformulieren niet het secretariaatsadres van de XXXXXX is ingevuld maar het privéadres van de heer XXXXXX, alsmede dat hij de klacht "namens bestuur en FAC XXXXXX" indient. De heer XXXXXX was niet bevoegd om een klacht namens de XXXXXX in te dienen omdat hij geen bestuurder van de vereniging was.

De gemachtigde van beklaagde merkt verder op dat in deze zaak het ontvankelijkheidsvraagstuk beantwoord moet worden. Onduidelijk is wie de klacht heeft ingediend. De heer XXXXXX is jarenlang voorzitter geweest maar was geen bestuurslid meer op het moment van indienen van de klacht. De vereniging had de klacht in moeten dienen maar het is onduidelijk wie de vereniging is, dan wel wie namens haar handelingsbevoegd is. In het handelsregister staan drie namen, tijdens de ALV staan er op de agenda andere namen genoemd en op de website weer andere. Het is dan ook de taak van de Raad van Beheer, zo stelt de gemachtigde, om te controleren of de vereniging inderdaad degene is die een klacht indient. Beklaagde heeft daar in haar verweerschrift ook een opmerking overgemaakt maar daar is echter niets mee gebeurd. Het is nu niet duidelijk of het bestuur van de vereniging over het indienen van de klacht een besluit heeft genomen.

De XXXXXX dient dan ook niet-ontvankelijk in haar klacht verklaard te worden. Subsidiair dient beklaagde vrijgesproken te worden nu met deze herhaalcombinatie het ras op geen enkele wijze is geschaad. Bovendien heeft de ALV van de XXXXXX een herhaalcombinatie goedgekeurd. Meer subsidiair dient beklaagde bij een schuldigverklaring geen straf opgelegd te krijgen.

2.3 Standpunt van de XXXXXX

De XXXXXX geeft aan dat zij al een Verenigingsfokreglement hadden voordat de Raad van Beheer dit aan haar leden verplichtte. De rasvereniging wil een standvastige hond voor al het werk, een hond die ook qua exterieur goed is. De XXXXXX vindt het schoonheidsideaal niet zo belangrijk. Nadat de Raad van Beheer het hebben van een Verenigingsfokreglement verplicht had gesteld, heeft de XXXXXX dat van hun toegezonden en dit conform de aanmerkingen van de Raad van Beheer aangepast.

Deze zaak is door de heer XXXXXX aanhangig gemaakt. De heer XXXXXX is 15 jaar voorzitter van de XXXXXX geweest en men heeft hem gevraagd om deze klacht in behandeling te nemen. Voordat de huidige voorzitter werd benoemd, is er enige tijd een andere voorzitter geweest. Er kwamen vanuit de vereniging echter signalen dat de relatie tussen de leden en de voorzitter te wensen overliet. De actieve leden lieten de heer XXXXXX weten dat zij met die voorzitter niet meer mee wilden werken. Op verzoek van de leden is de heer XXXXXX toen verzocht om weer enige tijd voorzitter te worden zodat ook tijdens de coronapandemie relevante zaken, zoals de kampioenschapsclubmatch, jongehondendag etc., in het belang van het ras door konden gaan.

Klaagster geeft aan dat de FAC heeft geprobeerd om met beklagde het gesprek aan te gaan, echter zonder succes. De lijn waar beklagde mee fokt, is bekend. De voorzitter van de FAC geeft tijdens de hoorzitting expliciet aan, dat op grond van hun Verenigingsfokreglement een herhaling van een combinatie in verband met de genenpooldiversiteit niet is toegestaan. Dat wil niet zeggen dat een herhaalcombinatie nooit voor zal komen. Beklaagde heeft een gemotiveerd verzoek hiervoor ingediend, maar dat heeft de FAC afgewezen. Dit, omdat de FAC zich niet in haar motivatie kon vinden. De combinatie voegt genetisch niets aan het ras toe. Er waren, zo stelt klaagster voldoende Nederlandse en Duitse reuen beschikbaar, laat staan het aantal reuen in Tsjechië. De drie door de FAC voorgestelde Nederlandse reuen vertegenwoordigden niet de lijnen die beklagde graag wilde hebben, terwijl zij daar in hun ogen rustig mee verder kon. Uit de eerdere combinatie van de genoemde teef en reu zijn geen pups in de fokkerij actief. De FAC is echter van mening dat de reu, die beklagde had teruggekregen, voor haar eigen fokkerij aangehouden had kunnen worden. Zij heeft deze echter herplaatst zonder aan de nieuwe eigenaar de voorwaarde voor plaatsing op de dekruenlijst op te leggen. Per jaar worden er ongeveer 60 pups geboren uit zeven tot acht nesten. De huidige bloedlijnen zijn al aan erosie onderhevig en daarom was herhaling van de gevraagde combinatie niet wenselijk.

Klaagster geeft aan zowel schriftelijk, telefonisch als via Whatsapp beklagde te hebben aangeboden om erover te praten, maar dat is niet gelukt. In haar verweerschrift heeft zij hier wel op gereageerd, maar op een andere manier is zij er niet op teruggekomen. Het was aan haar om het gesprek aan te gaan en een oplossing te zoeken. De voorzitter van het Tuchtcollege merkt op dat er in het dossier geen enkel document is te vinden waaruit een opening tot een gesprek blijkt. De voorzitter XXXXXX zegt toe de emails, waaruit dat blijkt, nog aan het Tuchtcollege toe te zullen sturen.

Uit de stukken is niet duidelijk geworden hoe de verhouding tussen het bestuur en de FAC is alsook of er in het verleden al eens eerder een verzoek tot dispensatie is gevraagd. De voorzitter van het Tuchtcollege verzoekt aan XXXXXX om een nadere uitleg.

De heer XXXXXX legt uit hoe de verhouding tussen het bestuur en de FAC is. Het bestuur krijgt een advies van de FAC dat zij vervolgens beoordeelt en waarop zij een besluit neemt, gebaseerd op dat advies. Het bestuur, bij monde van de heer XXXXXX, gaat ervan uit dat de kennis binnen de FAC zodanig is, dat het bestuur de adviezen zonder meer overneemt. Beklaagde was de eerste fokker die van de mogelijkheid tot het aanvragen van dispensatie gebruik heeft gemaakt. De FAC heeft dit heel serieus opgepakt, vooral omdat dit de eerste keer was. Uiteindelijk heeft de FAC unaniem besloten om de dispensatie niet te verlenen.

2.4 Standpunt Raad van Beheer en vordering

Beklaagde erkent dat er een herhaalcombinatie heeft plaatsgevonden en dat dit in strijd is met het Verenigingsfokreglement van de rasvereniging. Zij had echter haar redenen om deze combinatie te herhalen. Ondanks die redenen heeft zij geen positief fokadvies gekregen en heeft de rasvereniging dus geen dispensatie verleend. Dat recht heeft de rasvereniging. Het staat derhalve vast dat artikel VI.3 lid 2 KR is overtreden.

Een punt dat overblijft is de verwijtbaarheid van het strafbare feit. De insteek van beklagde was verbreding van de genenpool en zij betoogt dat dit in lijn is met de reeds jarenlang uitgedragen adviezen van de FAC. Die redenen heeft zij kenbaar gemaakt. Hoewel die redenen om de herhaalcombinatie te doen wellicht legitiem zijn, heeft de rasvereniging desondanks géén positief fokadvies gegeven en dus ook geen dispensatie verleend. Zij heeft vervolgens willens en wetens de teef toch door de betrokken reu laten dekken. Het lijkt er verder op dat naar aanleiding van deze overtreding er problemen onderling zijn ontstaan. Zo heeft de rasvereniging persoonsgegevens van beklagde op de website geplaatst, waardoor zij het gevoel had aan de schandpaal te worden genageld. Dat is begrijpelijk, want hoor en wederhoor heeft niet plaatsgevonden. Dat zou wel hebben moeten. Hierop heeft beklagde het lidmaatschap van de XXXXXX opgezegd.

Daarnaast zijn veel stukken aangeleverd met betrekking tot het al dan niet toelaten van beklagde bij de (kampioenschaps-)clubmatch en ALV van de rasvereniging. Hoewel dit een beeld geeft van de verstoorde relatie tussen beide partijen is het niet relevant voor deze zaak, die immers draait om een overtreding van het Verenigingsfokreglement. Verder heeft de Raad van Beheer ook met betrekking hiertoe besloten om niet over te gaan tot het indienen van een klacht bij het Tuchtcollege, omdat er naar de mening van de Raad van Beheer geen sprake was van een tuchtrechtelijke overtreding.

Beklaagde stelt tevens dat de heer XXXXXX niet gerechtigd was om namens de rasvereniging de klacht in te dienen, omdat hij geen – door de ALV benoemd – bestuurslid meer was. Hierover is door de Raad van Beheer navraag bij de heer XXXXXX gedaan. Door het opstappen van oude bestuursleden en het wegens corona niet kunnen houden van een ALV hebben betrokken leden hem gevraagd om de rasvereniging draaiend te houden. Dat is inderdaad niet conform de regels, maar wel begrijpelijk. Beklaagde is echter van mening dat de heer XXXXXX hierdoor artikel VI.11 KR heeft overtreden. Deze melding is voorgelegd aan de portefeuillehouder Juridische Zaken en uitgebreid binnen het bestuur besproken. Besloten is dat gezien de omstandigheden van de vereniging vanuit de Raad van Beheer geen klacht hieromtrent bij het Tuchtcollege zou worden ingediend maar dat beklagde erop zou worden gewezen dat zij dat zelf kan doen.

Vordering Raad van Beheer

Conform de Lijst met maximum straffen kan voor een overtreding van artikel VI.3 KR een tijdelijke diskwalificatie van de persoon voor een periode van 4 jaar, met een proeftijd van 6 jaar, alsmede het intrekken van de kennelnaam worden opgelegd.

Gezien alle omstandigheden van het geval vordert de Raad van Beheer echter een veel lagere straf, namelijk een tijdelijke diskwalificatie van de persoon voor een periode van 3 maanden, geheel voorwaardelijk, gevolgd door een proeftijd van 2 jaar.

3. De beoordeling door het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg

3.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Het Tuchtcollege is bevoegd nu beklaagde bij de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland een dekaangifte en/of geboorteaangifte heeft ingediend en daarmee de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland en de werking van het Kynologisch Reglement aanvaardt vanaf het moment van de dekking en/of de geboorte waarvoor de aangifte is gedaan (art. III.20 Kynologisch Reglement).

Op grond van artikel 30 en volgende van het Procesreglement Tuchtrecht kan beklaagde vorderen dat het Tuchtcollege een klacht in behandeling neemt.

Ontvankelijkheid

In het verweer van beklaagde stelt haar gemachtigde expliciet de niet-ontvankelijkheid van de klacht aan de orde. Hij verwijst naar de indiener van de klacht, de heer XXXXXX, die - kort gezegd - een klacht namens het bestuur van de XXXXXX heeft ingediend terwijl hij als niet-bevoegd bestuurder deze bevoegdheid niet had.

Het Tuchtcollege houdt in deze vast aan artikel 1 lid 1 Procesreglement Tuchtrecht ("PRT") als bedoeld in artikel VI.35 van het Kynologisch Reglement van de Raad van Beheer. Daarin is vermeld dat eenieder die kennis draagt van een - vermeend - tuchtrechtelijk vergrijp, daarvan melding kan doen of een klacht kan indienen bij de Raad van Beheer. De vormvereisten met betrekking tot een klacht staan in artikel 1 lid 3 en 4 PRT omschreven. Daarbij stelt het PRT echter niet als eis, dat de klacht door of namens een bestuur dan wel een natuurlijke persoon moet zijn ingediend. Het is aan het bestuur van de Raad van Beheer om op basis van een nader onderzoek, binnen drie maanden na het indienen van de klacht, een eventuele vordering tot behandeling van een klacht bij het Tuchtcollege neer te leggen.

Nu de Raad van Beheer dit besluit op 1 november 2021 aan beklaagde heeft doen toekomen, is het Tuchtcollege gehouden deze zaak in behandeling te nemen. De omschrijving van het bestanddeel "*Ieder*" van artikel 1 PRT moet dan ook worden gelezen in de zin van de natuurlijke - of rechtspersoon van de indiener of klager, ongeacht zijn handelingsbevoegdheid. De afweging of de heer XXXXXX al of niet bevoegd heeft gehandeld is bij deze primaire afweging derhalve niet relevant. Het verweer van niet-ontvankelijkheid faalt op dit onderdeel.

Onbevoegd bestuurder

Het handelen van een onbevoegd bestuurder kan evenwel leiden tot nietige en dus niet rechtsgeldige bestuursbesluiten. In dat geval kan er alsnog sprake zijn van een niet-ontvankelijkheid. Immers de klacht moet haar basis vinden in rechtsgeldig genomen

bestuursbesluiten, althans willen deze voor haar leden rechtsgevolgen hebben. In de schriftelijke uitingen enerzijds en gezien de aanwezigheid van (een deel van) het bestuur van de XXXXXX tijdens de zitting van het Tuchtcollege d.d. 25 februari 2022 anderzijds, is het voor het Tuchtcollege duidelijk dat de klacht is ingediend door of namens het bestuur en gebaseerd is op een door het bestuur genomen besluit. Het Tuchtcollege zal verder in deze uitspraak op het in deze zaak van belang zijnde bestuursbesluit terugkomen.

De FAC is in de statuten van de XXXXXX (d.d. 17 oktober 2000) en het hieraan verbonden huishoudelijk reglement (geen versie/datum) niet als zodanig genoemd en is geen orgaan, zoals genoemd in artikel 28 van de statuten van de vereniging. Het staat het bestuur - uiteraard - vrij om leden te vragen bepaalde werkzaamheden te verrichten. Op grond van de statuten (en het Huishoudelijk Reglement) dient het bestuur in dit geval de besluiten te nemen die te maken hebben met het niet toestaan van bepaalde oudercombinaties in relatie tot het Fokreglement, tenzij door de ALV anders wordt besloten. Op de zitting van het Tuchtcollege d.d. 25 februari 2022 is door de heer XXXXXX expliciet aangegeven dat het bestuur de besluiten neemt ook al "vaart het bestuur blind op de adviezen van de FAC".

Op de website van de XXXXXX staat vermeld dat de FAC onder andere fokadviezen afgeeft voor geschikte oudercombinaties. Dit "advies" is naar mening van het Tuchtcollege te vrijblijvend gesteld. Immers, conform het gestelde in het XXXXXX Fokreglement zijn er strenge regels gesteld over de mogelijkheden van te gebruiken fokcombinaties. Bedoeld moet hier zijn het advies aan het bestuur, indien zij menen dat een rechtsgeldig verenigingsbesluit nodig is, althans voor zover er sprake is van een tegenstrijdigheid met het Verenigingsfokreglement van de XXXXXX.

In het hiervoor genoemde Verenigingsfokreglement staat in artikel 2.2 expliciet vermeld dat een herhaling van dezelfde oudercombinatie niet is toegestaan. Dat dit in sommige gevallen tot ongewenste uitkomsten leidt, heeft de ALV doen besluiten om in artikel 9.3. XXXXXX Verenigingsfokreglement de volgende hardheidsclausule te formuleren:

"In bijzondere gevallen kan de vereniging bij een besluit met betrekking tot het toestaan van een bepaalde combinatie afwijken van dit VFR, indien de belangen van het ras daardoor worden gediend. Een besluit op basis van dit lid wordt met redenen omkleed naar de leden van de vereniging gecommuniceerd."

Uit de door partijen naar voren gebrachte stukken blijkt dat het bestuur van de XXXXXX, na advies van de FAC (december 2020), heeft willen vasthouden aan artikel 2.2 van het Verenigingsfokreglement XXXXXX. Los van de inhoudelijke beoordeling hiervan en de vraag of het redelijk en billijk is om de hardheidsclausule niet in te roepen, ligt de primaire vraag voor of dit besluit door een bevoegd bestuur is genomen.

Uit de overlegde stukken blijkt dat niet. Tijdens de ALV op 14 april 2019 wordt de heer XXXXXX benoemd tot voorzitter van de XXXXXX. De heer XXXXXX treedt per direct af, zo blijkt uit de notulen van genoemde ALV. Verder is het Tuchtcollege gebleken dat in 2020 geen ALV is georganiseerd. Nog los van het feit, dat dit in strijd is met de statuten van de vereniging, is vast te stellen dat de heer XXXXXX formeel voorzitter is geweest tot

Zaaknummer: 21-013

Datum uitspraak: 24 maart 2022

12 september 2021. Tijdens deze laatste genoemde ALV heeft de heer XXXXXX formeel het voorzitterschap overgenomen.

Tijdens de zitting van het Tuchtcollege is gebleken dat de heer XXXXXX het voorzitterschap, althans in de praktijk, niet tot de eerstvolgende ALV op zich heeft willen of kunnen nemen en daarmee zijn termijn als bestuurslid niet heeft uitgezeten. De voormalig voorzitter en lid van verdienste, de heer XXXXXX, heeft het voorzitterschap vervolgens – tijdelijk - waargenomen. Dit blijkt expliciet uit een emailbericht aan de "Jurist – Raad van Beheer", d.d. 25 oktober 2021. Volgens het recht wordt een plaatsvervanger of waarnemer slechts dan toegestaan als in de statuten hiervoor een voorziening is getroffen. De plaatsvervanger of waarnemend voorzitter kan alleen functioneren als de bestuurder, die moet worden vervangen, niet in staat is zijn functie uit te oefenen. Zoals het Tuchtcollege tijdens de hoorzitting heeft begrepen, was er sprake van hetgeen in juridisch termen ontstentenis wordt genoemd. De heer XXXXXX kon of wilde het voorzitterschap niet meer uitoefenen. Het zittende bestuur is dan op grond van artikel 25 lid 2 van de statuten XXXXXX gehouden om de werkzaamheden te verdelen over de zittende leden van het bestuur. Uit artikel 27 van de statuten XXXXXX blijkt ook overduidelijk dat de voorzitter bij bestuursvergaderingen aanwezig dient te zijn. Immers, het is de voorzitter die bij het staken van de stemmen de doorslaggevende stem heeft. Om de invulling van de functie van voorzitter van de vereniging zo snel mogelijk voort te zetten, ook bij tijdelijke invulling van het voorzitterschap als gevolg van ontstentenis, dient het zittende bestuur een ALV uit te schrijven.

Het Tuchtcollege is van mening dat er in strijd met de wet en de statuten is gehandeld als het gaat om de invulling van het voorzitterschap door ontstentenis van de voorzitter, de heer XXXXXX. Dit betekent dat de bestuursbesluiten van de XXXXXX vanaf de periode van het feitelijk terugtreden van de heer XXXXXX tot het aantreden van de heer XXXXXX op 12 september 2021 als niet rechtsgeldig moeten worden beoordeeld. Er is gedurende de genoemde periode niet rechtsgeldig voorzien in de functie van voorzitter en daarmee zijn de genomen bestuursbesluiten nietig.

Het hierboven genoemde is ook van toepassing op het bestuursbesluit dat in deze zaak, op basis van het advies van de FAC, om niet in te stemmen met de herhalingscombinatie, is genomen. Het valt het Tuchtcollege op dat het bestuur hierin geen expliciet schriftelijk besluit heeft genomen en beklaagde hiervan op de hoogte heeft gesteld. Afgezien daarvan blijkt uit de stukken die in deze zaak aan het Tuchtcollege ter beschikking zijn gesteld, inclusief die die door het huidige bestuur van de XXXXXX zijn aangeleverd, alleen van een mededeling in de hiervoor gememoreerde brief (zonder datum en ondertekening) waarin het bestuur aan beklaagde haar ongenoegen uit over de herhalingsdekking. Nu uit de reconstructie door het Tuchtcollege is komen vast te staan dat deze brief in of omstreeks januari 2021 moet zijn opgesteld en verzonden, beschouwt het Tuchtcollege deze brief als een besluit waaraan de juridische kwalificatie nietig moet worden verbonden. Immers, deze brief is opgesteld en verzonden gedurende een tijdvak waarin het bestuur niet de bevoegdheid had om besluiten te nemen. Dit besluit is derhalve niet rechtsgeldig en daarmee is er geen grondslag voor de klacht.

Zaaknummer: 21-013

Datum uitspraak: 24 maart 2022

4. De beslissing

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg:

- Verklaart de XXXXXX niet-ontvankelijk in haar klacht;
- komt niet toe aan de inhoudelijke behandeling van de klacht.
- Deelt mee dat tegen deze uitspraak zowel door klagster als de beklaagde hoger beroep bij het Tuchtcollege in hoger beroep kan worden ingesteld (artikel 69 e.v. Procesreglement van het Kynologisch Reglement). Dit hoger beroep dient per aangetekende brief te worden ingesteld bij de secretaris van het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep, per adres Postbus 75743, 1070 AS Amsterdam.
- Deelt mee dat de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken bedraagt, te rekenen vanaf de datum waarop de uitspraak aan beklaagde aangetekend is verzonden. Het hoger beroep schorst de uitvoering van deze beslissing niet.

Deze uitspraak is geweest te Woudenberg op 24 maart 2022 door mr.dr. H.S. Grotens, mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuizen-van 't Hul in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

Mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuizen-van 't Hul zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen